

Erling Dinesen (S):

Det er korrekt, at der i den langsigtede beskæftigelsesplan, som LO og socialdemokratiet i fællesskab har udarbejdet, også peges på øget ansættelse af arbejdskraft inden for forskellige områder af den offentlige sektor.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at en udbygning af den offentlige service til gavn for den enkelte borger er en god samfundsmæssig mål-sætning, som vi i socialdemokratiet helt kan gå ind for. Forholdet er som bekendt også, at det økonomiske råd i sin seneste rapport peger på, at en øget ansættelse af personale på offentlige serviceområder rent samfundsmæssigt vil være et velegnet middel til at nedbringe arbejdsløsheden i den nuværende alvorlige beskæftigelsessituation, vi befinder os i. Forholdet er endvidere det, at nettoudgifterne bliver meget begrænsede, når hensyn tages til sparet arbejdsløshedsunderstøttelse. Som finansministeren nævnte det, har flere offentlige ansættelser en meget beskeden virkning på betalingsbalancen. Jeg er derfor tilfreds med, at regeringen nu er i gang med at konkretisere de forslag, som er indeholdt i beskæftigelsesplanen, så meget mere som der desværre ikke er de gunstigste udsigter for beskæftigelsen i den kommende tid.

Der er i den langsigtede plan peget på mange områder, hvor beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kan sættes ind og bør sættes ind. Jeg vil da ikke lægge skjul på, at hvad angår den offentlige sektor, lægger jeg f. eks. megen vægt på den kollektive trafikbetjening, som gerne skulle udbygges. Det er også vigtigt, mener jeg, at sikre fornødent personale, så arbejdsmiljøreformen kan gennemføres som forudsat. Bedriftssundhedstjenesten vil kræve nye ansættelser. Det samme gælder den konsulenttjeneste, som skal være med til at løse sikkerhedsproblemerne på arbejdspladserne. Der er også brug for en udvidelse af personalet i dele af social- og sundhedsvæsenet. Det gælder i særlig grad pleje- og omsorgspersonalet for ældre og handicappede. Der er behov for mere personale i social- og sundhedsforvaltningerne, især til varetagelse af det opspøgende og forebyggende arbejde.

Finansministeren har her for et øjeblik siden nævnt andre områder, hvor der dels er taget initiativer, dels forberedes konkrete forslag. Jeg vil gerne sige, at jeg har tillid til, at regeringen vil søge at komme så langt som muligt med relevante beskæftigelsesfremmende foran-

staltninger, ikke blot på de områder, som allerede er nævnt, energiplaner og andre ting, men også på det offentlige område. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen grund til at vedtage det foreliggende forslag; arbejdet er sat i gang.

Nauerby (FP):

VS' forslag om, at beskæftigelsen i den offentlige sektor skal øges for at nedbringe arbejdsløsheden, er fremskridtspartiet helt uenig med VS om. Tværtimod skal vi nedbringe antallet af offentligt ansatte, måske nok ikke inden for det fagområde, som VS nævner, men inden for mange andre områder af den offentlige sektor, især inden for administrationen og de mange kontrol- og formynderiopgaver, som dette folketing har påtvunget befolkningen ved vedtagelse af de mange love, der strømmer igennem denne sal.

Jeg har her den sidste nye statistik fra Danmarks Statistik, der beviser, at antallet af offentligt ansatte i perioden 1970-76 er øget med 197.000 personer. Endvidere nævner statistikken, at hver fjerde af den totale arbejdsstyrke i dag er beskæftiget i den offentlige sektor. I perioden 1970-76 er arbejdsløsheden steget jævnt i takt med, at det offentliges personaleforbrug og udgifter er steget væsentligt.

Lad os lave en omfordeling af arbejdsstyrken inden for den offentlige sektor, dersom det er nødvendigt, og så i øvrigt med besparelser styrke beskæftigelsen i de produktive erhverv. Statsministeren sagde i den debat, vi havde om arbejdsløsheden, at den eneste rigtige løsning på arbejdsløshedsproblemet var at øge beskæftigelsen for derigennem også at gavne vores betalingsbalance.

Holm (V):

VS opfordrer i dette forslag regeringen til gennem øgede ansættelser i den offentlige sektor at nedbringe arbejdsløsheden.

Forslaget siger jo besnærende, at man lige så godt kan øge beskæftigelsen i den offentlige sektor, når det offentlige i form af dagpenge alligevel betaler det meste af lønnen. Det er ganske klart, at der er arbejder inden for det offentlige, der med fordel kan sættes i gang i en situation med svag beskæftigelse, specielt hvis disse arbejder kan føre til besparelser på længere sigt.

Man kan imidlertid ikke løse beskæftigelsesproblemet ved blot at ansætte folk hos det offentlige. Den produktion, de mange arbejdsløse